

Temat tygodnia: 32. Tajemnice książek

1. Moje ulubione książki

- Zabawa dydaktyczna „Gdzie jest f?”;
„**Gdzie jest f?**” – rodzic rozdaje dziecku kartki papieru formatu A4, ok. 10 kasztanów i 2 koralików. R. zaprasza dziecko do zabawy: *Za chwilę będę wymieniać słowa, które zawierają głoskę f – na początku, w środku lub na końcu. Twoim zadaniem jest ułożenie na kartce tylu kasztanów, ile głosek mają te słowa. Poproszę, abyś w miejsce głoski f zamiast kasztana ułożyli koralik.* R. przygotowuje wcześniej karteczki z modelem analizy głoskowej słów – kropki w miejsce głosek i litera f na właściwym miejscu. Podczas sprawdzania R. przyczepia schemat na tablicy i prosi dziecko, aby porównały swoją odpowiedź z rysunkiem. Proponowane słowa: fotel, farba, flaga, foka, kufer, lufa, telefon, kartofel, żyrafa, elf, fotograf, klif, gryf.

- „Rozmowa kierowana „Ulubiona książka”

„**Ulubiona książka**” – R. zachęca dziecko, by zastanowiło się, jaka jest jego ulubiona książka, kto jest jej głównym bohaterem i jaką historię w niej przedstawiono. R. ustala czas przeznaczony na refleksję, ustawia klepsydrę lub minutnik. Po upływie tego czasu zaprasza dziecko do rozmowy: Gdy dziecko opowie o swoich ulubionych książkach, R. prosi, by zastanowiło się, z czego są zrobione książki. Następnie kieruje rozmowę w taki sposób, by dziecko doszło do wniosku, że książki mogą być też elektroniczne – do czytania lub do słuchania. R. prezentuje różne rodzaje książek: albumy, atlasy, beletrystykę, książki obrazkowe, komiksy, książki elektroniczne – e-booki i audiobooki.

- „**F jak fotel**” – prezentacja litery **F, f** na przykładzie wyrazu **fotel**;

prezentacja litery w wyrazie. R. przyczepia na tablicy plansze z prezentacją litery **f**. Prosi dziecko o wyklaskanie słowa zgodnie z modelem sylabowym: fo-tel, jednocześnie wskazując kolejne pola na planszy. Dziecko wraz z R. liczą sylaby zawarte w wyrazie.

Następnie R. wskazuje model głoskowy wyrazu z pól niebieskich (spółgłoski) i czerwonych (samogłoski), i prowadzi zabawę z analizą głoskową tak jak wcześniej z analizą sylabową. Dziecko przelicza głoski, wspomagając się polami na planszy.

- „**Falbanka z f**” – zabawa grafomotoryczna;

„**Falbanka z f**” – r. rozdanie kawałki firanki i zaprasza dziecko do zabawy: *Twoim zadaniem jest ułożenie z fragmentu firanki kształtu litery **f** i narysowanie jej palcem po tkaninie. Z tak stworzonych liter ułóż na dywanie wspólną falbankę.* Jeśli dziecko ma trudność z ułożeniem kształtu litery, r. może napisać **f** na kartce i zaproponować dziecku, by dopasował kształt swojej firanki do tego szablonu.

- **Praca zKP4.5a** – zaznaczanie głoski **fw** słowach, zaznaczanie liczby głosek w nazwach obrazków;
- **Praca zKP4.5b** – pisanie litery **F, f** po śladzie, otaczanie pętlą litery **F, f** znalezionej wśród innych liter;
- Praca plastyczna „**Będziemy robić papier**”;

r., przygotowując z dzieckiem materiały do pracy, pokazuje ilustracje kolejnych czynności: 1. darcie papieru na drobne kawałki. 2. wrzucanie ich do miski 3. zalewanie masy wodą. r. prosi, aby dziecko wykonało tę pracę zgodnie z instrukcją. Masę zostawiamy w miskach do następnego dnia. Będzie ona potrzebna do wykonania papieru czerpanego

2. Jak powstaje papier?

- „Jak powstaje papier?” – samodzielne poszukiwanie informacji;

Jak powstaje papier?” – r. prosi dziecko, aby na podstawie planszy *Jak powstaje papier*, przypomniało sobie, w jaki sposób powstaje papier. Po upływie ustalonego czasu r. zaprasza dziecko do podzielenia się wiedzą. Jeśli dziecko ma trudność z opisaniem procesu powstawania papieru, może uzupełniać swoją wypowiedź ilustracjami z dostępnych książek. (albo Internetu)

- Zabawa badawcza „Tworzymy własny papier”;

„Tworzymy własny papier” – r. ogląda z dzieckiem masę powstałą wcześniej w zabawie „Będziemy robić papier” i przypomina sposób jej wykonania. Następnie prosi dziecko o obejrzenie instrukcji wykonania własnej kartki papieru. Dziecko omawia kolejne etapy, wskazując na te, które już zostały przez nie wykonane. Następnie r. prosi o wykonanie arkuszy papieru zgodnie z instrukcją zawartą w książce. Każda para otrzymuje: masę papierową, wykonaną wcześniej, trzepaczkę do białek, 4 kawałki miękkiej tkaniny, dwie deski do krojenia lub kawałki zwykłych desek. Dziecko zostawia swoje prace do wyschnięcia.

- Zabawa matematyczna „Opowiadanie o papierze”;

Opowiadanie o papierze” – r. daje dziecku kartkę formatu A4 i ołówek. Opowiada o powstawaniu papieru w taki sposób, by wpleść działania matematyczne. Zadaniem dziecka jest zapisanie działań i podpisanie się na kartce. Jeśli r. nie dysponuje podkładkami do papieru, praca powinna odbywać się przy stolikach. Przykładowe opowieści: *W pewnym lesie stały obok siebie cztery drzewa – wysokie i stare. Pewnego dnia drwale ścięli jedno z nich. Ile drzew zostało?, Ciężarówka wiozła do tartaku osiem ściętych drzew. Po drodze zatrzymała się w miejscu wycinki i pracownicy zapakowali na ciężarówkę jeszcze jedno drzewo. Ile drzew było razem na przyczepie ciężarówki?* Dziecko może zapisywać liczbę drzew cyframi, symbolami, np. kropkami, lub rysunkami. Nie należy mu podpowiadać, w jaki sposób ma wykonać to zadanie – wszystkie odpowiedzi są poprawne, jeśli prowadzą do właściwego wyniku.

- Zabawa językowa „Do krainy baśni zabieram...”;

Do krainy baśni zabieram...” – r. prosi dziecko, aby wymyśliło i zapamiętało nazwę przedmiotu rozpoczynającego się głoską *f*. Następnie rozpoczyna zabawę słowami: *Do krainy baśni zabieram fotografię* i prosi kolejne o powtórzenie tych słów oraz dodanie własnego słowa, rozpoczynającego się głoską *f*. Dziecko kolejno powtarza wcześniejsze słowa i dodają własne. r. może przerwać zabawę w połowie, podsumować i rozpocząć następną turę od tego miejsca

- **Praca z KP4.10a** – kącik grafomotoryczny, samodzielne pisanie litery **F, f**, pisanie wyrazów po śldzie;

3. jak powstaje książka?

- „Kto tworzy książkę?” – praca z **KZ66-67**;
- Słuchanie opowiadania M. Bennewicza *Jak powstaje książka?*, rozmowa na temat jego treści;

Jak powstaje książka

Maciej Bennewicz

Pan drukarz zaczerpnął białą maź i wylał ją na kwadratowe sito.

– To jest pulpa – powiedział uroczystym tonem. – Dawniej robiło się ją ze starych szmat – rozdrobnionych i rozpuszczonych, a teraz robi się ją z drewna. Te białe włókna to celuloza. Nadmiar wody ocieka i po wyschnięciu tworzy się papier.

Dzieci z niecierpliwością przyglądały się ruchom pana drukarza. Drewniany kołowrót podobny do dziadka do orzechów, tylko większy, zgrzytnął i dwie grube deski ścisnęły sitko, na które przed chwilą wylała się papierowa pulpa.

– Oto wyschnięta pojedyncza kartka. – Pan Borys, pracownik muzeum, podał dzieciom dwie grube kartki. – Właśnie z powodu sposobu, w jaki powstawał dawniej papier, nazwano go papierem czerpanym. Był bardzo drogi. Dlatego także książki były bardzo drogie. Wszystko wykonywano ręcznie. Z kotła zaczerpywano pulpę, a następnie na sicie, przycięcioną prasą, czyli ciężkimi deskami, ociekała z wody. Po wyschnięciu powstawała kartka, jak ta.

Najpierw Ada, a potem Adam zaczerpnęli białą maź z beczki, a potem po kolei kręcili wielkim kołowrotem prasy, aby wycisnąć z sita nadmiar wody. Po chwili ich kartki schły na sznurku.

A taki sposób powstawały pierwsze książki. Pan drukarz usiadł przy wielkim biurku, zaostrzył gęsie pióro, umoczył w atramencie w specjalnym zbiorniczku zwanym kałamarzem i napisał imiona: Ada i Adam.

– A teraz wasza kolej – powiedział i dodał: – Każde pióro służyło do innego rodzaju atramentu. Kolory atramentów wytwarzano ze sproszkowanych roślin i minerałów. Najdroższy był niebieski. Najdroższy, gdyż najtrudniej było zdobyć odpowiednie minerały.

Dzieci napisały gęsim piórem swoje imiona. Adam narysował również uśmiechniętą buźkę, Ada zaś pyszczek kota. Wujek Alfred złożył zamaszty podpis z piękną literką A, którą ozdobił gałązką i kwiatkiem.

– Prawdziwa rewolucja w drukarstwie nastąpiła jednak znacznie później, w XV wieku, kiedy to Johann Gutenberg wymyślił specjalną maszynę, a właściwie sposób układania literek. – Pracownik muzeum wskazał wielkie drewniane urządzenie z kołowrotem, z czymś w rodzaju stołu i ogromną drewnianą ramą. Urządzenie przypominało Adamowi samochód wojskowy, Ada natomiast miała wrażenie, że patrzy na wielkiego smoka, który rozdziawia paszczę.

– Od czasów wynalazku pana Gutenberga literki układało się w specjalnych ramkach w odbiciu lustrzanym, literka po literce, słowo po słowie, zdanie po zdaniu. Była to żmudna praca, ale dzięki niej można było drukować wiele egzemplarzy książki. Przy ręcznym pisaniu pisarzy, czyli skryba, często przez wiele lat pisał jedną książkę. Gęsim piórem, literka po literce. Dlatego książki były tak rzadkie i drogie.

– A dlaczego trzeba drukować w odbiciu lustrzanym? – spytał Adam.

Pan Borys pokazał odcisniętą stronę i powiedział:

– Prasa Gutenberga działa jak pieczętka. Widzicie czasem na ulicach karetki pogotowia albo straży pożarnej. Mają odwrócone napisy, prawda? – Żeby można było je odczytać w lusterku samochodowym – ucieszył się Adam.

– No właśnie, tę samą zasadę odkrył prawie sześćset lat temu Gutenberg i w ten sposób zrewolucjonizował drukarstwo. Odbicie lustrzane; pieczętka jak napis na karetkce; prasa, która dociska literki do papieru czerpanego i jest książka – podsumował drukarz.

Adam z pomocą wujka przekręcił długą dźwignię prasy, pociągnął specjalną wajchę i strona była gotowa. Po chwili swoją pierwszą stronę do książki wydrukowała również Ada. Zebrani nagrodzili ją oklaskami, gdyż dzielnie sama wprawiła w ruch prasę drukarską Gutenberga.

Ada odczytała fragment z wydrukowanej przez siebie strony:

Czcionce pięknie tej podziękuj.

Atramentu zręczny taniec

Złożył z liter długie zdanie.

– A teraz – oznajmił wujek – cofamy się do samego początku. Książka powstawała na papierze, papier musiał być zadrukowany. Potem introligator ją zszywał tak jak krawiec tkaninę. Dziś robi to maszyna. Wcześniej wszystko wykonywano ręcznie i stopniowo ulepszano. Współcześnie książkę pisze się na komputerze i można ją wydrukować w domu. Literki można zmieniać, wklejać obrazki, rysować na pulpicie.

– Można robić, co się chce – stwierdził Adam. – Wystarczy myszka albo rysik.

– Albo nawet sam palec – dodała Ada. – Palec to najlepszy rysik.

– Zgadza się – stwierdził Alfred – ale każdą książkę trzeba najpierw wymyślić. A kto wymyśla, a potem pisze książki?

– Skryba? – zaproponował Adam.

– Drukarz? – zastanawiała się Ada. I po chwili dodała z entuzjazmem: – Już wiem, autor!

– Tak jest, autor, czyli pisarz. W takim razie cofamy się do samego początku, czyli do chwili, gdy książka powstaje w głowie autora. A zatem...

– A zatem... – powtórzyła Ada.

– A zatem, drodzy Ado i Adamie, również wy zostaniecie autorami i napiszecie swoją pierwszą prawdziwą książkę.

– Ale jak to zrobimy? – Zastanowił się Adam, połykają pyszne ciasto drożdżowe, które podawano w barze obok muzeum.

– Już wam mówię. Trzeba zacząć od pomysłu. A pomysł to coś...

– Coś, coś... – zastanawiała się Ada.

– Coś, o czym chce się opowiedzieć innym ludziom, jakaś bardzo ciekawa historia – stwierdził Adam.

– Znakomicie. W takim razie zastanówcie się, o jakiej pasjonującej, superciekawej historii chcielibyście opowiedzieć innym ludziom, na przykład dzieciom ze swojej klasy, rodzicom, pani nauczycielce, mamie, tacie albo babci. Potem zamiast gęsiego pióra i papieru czerpanego użyjemy telefonu i dyktafonu. A na koniec wszystko spisujemy i wydrukujemy, a właściwie zrobi to za nas program, który zmieni wasz głos w gotowy tekst. Potem go tylko poprawimy i już. Widzicie, jaką drogę przeszła książka. Od białej pulpy do dyktafonu, który zmienia słowa w zapisany tekst. Do roboty!

– Super! – ucieszyły się dzieci.

– Moja historia jest następująca – zaczęła Ada. – Wcześniej rano przyjechał po nas wujek Alfred i jak zwykle miał tajemniczą minę. Spodziewałam się, że wymyślił coś fajnego. I nie myliłam się. Pojechaliśmy na wycieczkę. W starym klasztorze, czyli w miejscu, w którym dawno, dawno temu mieszkali zakonnicy, panowie o długich brodach, którzy spędzali czas na modlitwie i pracy, mieści się muzeum sztuki drukarstwa i książki. Pan drukarz wygląda, jakby sam był zakonikiem z dawnych czasów. Ma brodę i długie ubranie z fartuchem.

– A ja mam taką historię – zaczął Adam: *Czcionce pięknie tej podziękuj.*

Atramentu zręczny taniec

Złożył z liter długie zdanie.

Dawniej papier był czerpany,

Dziś dyktafon w ręku mamy.

r. prowadzi rozmowę z dzieckiem: *W jaki sposób Ada i Adam pomagali robić papier? Czy to był sposób podobny do tego, którego my używaliśmy do sporządzenia papieru czerpanego? W jaki sposób tworzono książki przed pojawieniem się nowoczesnych drukarni?*

- **Praca zKP4.6a** – umieszczanie nalepek w brakujących miejscach, czytanie wyrazów;
- **Praca z KP4.6b** – uzupełnianie nalepkami fragmentów ilustracji;

4. W księgarni

- Słucha wiersza B. Kossuth ***Wielki skarb***, rozmowa na temat jego treści;

Wielki skarb

Barbara Stefania Kossuth

Mam przyjaciela – wielki skarb,

największą radość w świecie.

Któż to? Aha, nie powiem, nie...

Z łatwością odgadnicie.

Chciałbym z nim przebyć cały dzień,

lecz mi nie daje niania.

– Ej, Jurku, chodź, na spacer czas,

dość tego już czytania.

Tak, książka to przyjaciel mój –

przyjaciel prawie żywy.

On opowiada cudów moc,
o świecie prawi dziwy.

O górach, morzach niesie wieść,
o naszej własnej ziemi,
wypowie wiersz lub cudną baśń –
czym? – Literkami swymi.

Więc cieszę się, że książkę mam.

Och, czytać pragnę wiele!

Nie niszczę ich, bo książki me –
najlepsi przyjaciele.

r. prosi, by dziecko przypomniało czego – zdaniem autorki – można dowiedzieć się z książek. *Jakie inne informacje możecie znaleźć w swoich ulubionych książkach? Co oznacza sformułowanie „książka moim przyjacielem”? Czy autorka miała na myśli takiego przyjaciela, z którym można się bawić, biegać, wyjeżdżać?*

- Zabawa słuchowa „Ćwiczymy pamięć”;

Ćwiczymy pamięć” – r. zaprasza dziecko do nauki wybranych strof wiersza. Może zaproponować naukę całego wiersza lub tylko części, w zależności od możliwości dziecka. r. powtarza z dzieckiem kolejne wersy wiersza, za każdym razem w specjalny sposób, np. wysokim głosem, grubym, niskim, słowami podzielonymi na sylaby, śpiewając. Jako podsumowanie dziecko może spróbować powiedzieć cały wiersz (lub jego wybraną część, w zależności od wcześniejszej decyzji r.), stojąc i delikatnie wytupując rytm.

- **Praca zKP4.7a** – przeliczanie książek, uzupełnianie zbiorów, rozwiązywanie i zapisywanie działań;
- **Praca zKP4.7b** – rysowanie po śladzie, dopasowywanie wyrazów, umieszczanie nalepek, analiza głosek, zaznaczanie liczby głosek;
- **Praca z KP4.8a** – przeliczanie monet i banknotów;

5. Lubię czytać – biblioteka

- Zabawa językowa „Zagadki – rymowanki”;

W Krakowie mieszka wawelski smok,
co zije ogniem przez cały... (*rok*).

Krasnoludek jest malutki,
tak jak wszystkie... (*krasnoludki*).

Kto z krasnalami w tym domku mieszka?
To jest na pewno Królowna (*Śnieżka*).

Kto był dobry dla Kopciuszka?
Chrzestna matka, czyli (*wróżka*).

Czerwony Kapturek do babci wędrował,
Lecz wilk się zaczął, za drzewem się (*schował*).

Groźna Baba Jaga domek ma z piernika.
Kto ją spotka w lesie, niechaj pędko (*zmyka*).

Gdy kot buty dostał,
Janek księciem (*został*).

Rzecz to znana, całkiem pewna,
Że Pinokio powstał z (*drewna*).

- **Praca z KP4.8b** – czytanie zdań wyrazowo-obrazkowych, pisanie wyrazów po śladzie;
- **Praca z KP4.9a** – umieszczanie nalepek z literami, odczytywanie hasła;
- **Praca zKP4.9b** – kreślenie drogi w labiryncie, przeliczanie książek, porównywanie liczb;
- **Praca z KP4. 10b** – kącik grafomotoryczny, kolorowanie pól zgodnie z zauważoną regułą, kolorowanie według wzoru;

Temat tygodnia 33. Polska to mój dom

1. Polskie symbole narodowe

- Słuchanie fragmentu wiersza M. Strzałkowskiej *Polska*, rozmowa na tego jego treści;

r przyczepia na tablicy mapę Europy z zaznaczonym konturem Polski, wyraźnym kształtem Bałtyku. Obok umieszcza flagę Polski, a po przeciwnej stronie – godło Polski. Zadaniem dziecka jest wskazywanie symboli pojawiających się w treści wiersza. Można wykorzystać plansze: *Polskie symbole narodowe* oraz *Smaki podróży*.

Małgorzata Strzałkowska

Polska leży w Europie.

Flaga jest symbolem państwa.

Polska to jest kraj nad Wisłą.

Tak wygląda polska flaga –

Polska leży nad Bałtykiem.

Biały kolor to szlachetność,

I to wszystko? Nie! Nie wszystko!

Czerwień – męstwo i odwaga.

Polska naszą jest ojczyzną –

Polskim Hymnem Narodowym

Tu żyjemy, tu mieszkamy.

Jest „Mazurek Dąbrowskiego”.

Tu uczymy się, bawimy,

„Jeszcze Polska nie zginęła” –

I marzymy, i kochamy.

Któż z Polaków nie zna tego?

Herb, czasami zwany godłem,

To jest wspólny znak rodaków.

Orzeł na czerwonej tarczy

To odwieczny herb Polaków.

- „Gdzie jest j?” – zabawa słuchowa;

Gdzie jest j?” – zabawa słuchowa. Dziecko stoi prosto, a r. powoli ponownie czyta tekst wiersza *Polska*. Zadaniem dziecka jest przykucnięcie, gdy usłyszy słowo zawierające głoskę j na początku, na końcu lub w środku słowa. Jeśli się pomyli staje na jednej nodze aż do następnego słowa z j. r. może pomóc akcentując właściwe słowa.

- Słuchanie hymnu narodowego *Mazurek Dąbrowskiego*;

- Praca plastyczna „Godło Polski”;

„**Godło Polski**” – r. prezentuje dziecku godło Polski, prosi o wymienienie charakterystycznych cech. Następnie dziecko malują na czerwonej kartce z bloku godło Polski palcami zanurzonymi w farbie.

- **Praca z KP4.11a** – czytanie prostych wyrazów, pisanie wyrazów po śladzie, wycinanie napisów i przyklejanie ich w odpowiednich miejscach;
- **Praca z KP4.11b** – wpisywanie liter do krutek według instrukcji, uzupełnianie rebusów sylabowo-obrazkowych;

2. Warszawa – stolica Polski

- Słuchanie piosenki *Warszawska Syrenka*; (*Nasza Warszawska Syrenka* sł. Zofia Holska-Albekier, muz. Edward Pałłasz)

Nasza warszawska Syrenka

co noc urządza wyprawę.

Nocy się ciemnej nie lęka,

gdy pragnie zwiedzić Warszawę.

Ref.: Warszawski Zamek, pałac w Łazienkach
nad cichym stawem, dzielnice nowe i Stare
Miasto w naszej Warszawie.

Nasza warszawska Syrenka

Wisłą powraca nad ranem.

Z nią jest wiślana piosenka

i miasto w słońcu skąpane.

Ref.: Warszawski Zamek...

r. prosi dziecko, by wymieniło miejsca, które pojawiają się w piosence. r. prosi, by dziecko spróbowało wśród zdjęć odszukać te miejsca, o których mowa. Przyczepia je w takiej kolejności, w jakiej pojawiają się w piosence: Zamek Królewski, pałac i park w Łazienkach Królewskich, nowoczesne wieżowce, Stare Miasto, Wisła. N. pokazuje dzieciom napisy do globalnego czytania: ZAMEK KRÓLEWSKI, ŁAZIENKI, DOMY, STARE MIASTO, WARSZAWA, WISŁA.

r. powtarza z dzieckiem tekst piosenki wers po wersie: w różny sposób modulując głos, wystukując rytm dłońmi i stopami itp. Dziecko próbuje śpiewać. Podczas refrenu r. pomaga mu przypomnieć sobie tekst piosenki, wskazując na odpowiednie zdjęcia i podpisy.

- **Praca zKP4.12a** – rozpoznawanie warszawskich budowli, przeliczanie, zapisywanie cyfr;
- **Praca zKP4.12b** – rysowanie po śladzie pomnika warszawskiej Syrenki, pisanie wyrazu **syrenka** po śladzie;

3. Polskie krajobrazy

- Zabawa ruchowo-słuchowa „Znajdź rymy”;

r. wypowiada tekst rymowanki, dziecko próbują powtarzać słowa i wyszukiwać rym pasujący do dwuwiersu. Podczas wypowiadania rymowanki dziecko przeskakuje obunóż w lewo stronę, następnie znowu do środka i na prawo. Proponowane rymowanki:

Zosia koszyk grzybów niesie,₁

Bo od rana była w (*lesie*).

Wojtek chciałby pójść do lasu,

Ale nie ma na to (*czasu*).

Tutaj rosły dwa maślaki,

Ale zjadły je (*ślimaki*).

Julek na łące był dzisiaj z rana,

Widział tam żaby oraz (*bociana*).

Stasio na łące spotkał ropuchę,

Co polowała właśnie na (*muchę*).

- Rozmowa kierowana „Gdzie mieszka moja rodzina?”;

Gdzie mieszka moja rodzina? – rozmowa kierowana. r. zaprasza dziecko do rozmowy: *Przypomnij mi, proszę, nazwę miejscowości, w której znajduje się nasze przedszkole/dom. Czy to jest miasto, czy wieś? Czy wiesz, gdzie mieszkają dziadkowie? Jak nazywają się te miejscowości?*

- Przestrzenna praca plastyczna „Makieta Warszawy”;

Makieta Warszawy” – przestrzenna praca plastyczna. Dziecko, próbując na dużym kartonie odwzorować kształt granic Warszawy. Ozdabiaje makiety, tworząc Wisłę, parki, ulice. Z małych pudełek np. po lekarstwach, dziecko tworzy wieżowce, bloki mieszkalne i domy.

- **Praca z KP4.13a** – wycinanie i naklejanie fragmentów mapy Polski, pisanie zdania po śladzie;
- **Praca z KP4.13b** – umieszczanie nalepek, czytanie zdań, pisanie po śladzie i samodzielnie wyrazów z poznanych liter, rozwiązywanie rebusu;

4. Szlakiem Wisły

Zagadki nad Wisłą

Elżbieta Śnieżkowska-Bielak

Zagadka pierwsza

Popłyniemy Wisłą
Razem z rybitwami,
Zobaczymy miasta,
Co leżą przed nami.
Już zakręca rzeka
I czule oplata
Miasto, co pamięta
Dawne dni i lata.

Bogactwo i chwałę,
Mężnych królów wielu,
Którzy tu rządzą
Na polskim Wawelu.
Każde dziecko teraz
Na pewno odpowie,
Gdzie jest zamek Wawel?
No, proszę? W (*Krakowie*).

Zagadka druga

Na brzegu Syrenka,
Miasta swego broni.
Tarczą się osłania
I miecz trzyma w dłoni.
Dalej – Stare Miasto –
Barwne kamieniczki.
Zbiegają ku Wiśle
Wąziutkie uliczki
Zamek, a przed zamkiem
Na szczycie kolumny
Stoi sam król Zygmunt
Z miasta swego dumny.
Więc jakie to miasto,
Gdzie wciąż mieszka sława?
To stolica Polski,
A zwie się (*Warszawa*).

Zagadka trzecia

Teraz popłyniemy
Do miasta pierników,
Sporo się dowiemy
Tu o Koperniku.
Kiedy wyruszymy
Ulicami miasta,
Pomnik astronoma
Przed nami wyrasta.
To jego nauka
Sprawiła, że może
Teraz kosmonauta
W gwiazdne mknąć przestworze.
Pierniki tu lepsze
Niż piecze babunia.
Gdzie dopłynęliśmy?
Do miasta (*Torunia*)

Zagadka czwarta

Płyńże, miła Wisło,
Płyn, Wisło szeroka!
Wtem, słońce zabłysło –
Przed nami zatoka!
Wisła z sinym morzem
Zostać zapragnęła
I o rannej zorzy
Do morza wpłynęła.
Patrzy na ich przyjaźń
Neptun i po pańsku
Informuje Wisłę,
Że jest wreszcie w (*Gdańsku*).

- **Praca zKP4.14a** – identyfikowanie głoski *j* w słowach, zaznaczanie jej w odpowiednich miejscach;
- **Praca zKP4.14b** – rysowanie obrazów z wykorzystaniem kształtu litery **J**, pisanie litery **J**, *j* po śladzie;
- **Praca z KP4.20** – kącik grafomotoryczny, samodzielne pisanie litery *j*, **J**, pisanie zdań po śladzie ;
- Zabawy w ogrodzie przedszkolnym;
- „Stroje regionalne” – praca z **W48–49**, ubieranie sylwet chłopca i dziewczynki w stroje regionalne;

5. Unia Europejska

- Gra dydaktyczna „Symbole Unii Europejskiej”;

Symbole Unii Europejskiej” – r. przygotowuje ilustracje przedstawiające flagę Polski i flagę UE. Każda ilustracja jest ukryta pod kartką podzieloną na 9 nierównych części. Na każdej części kartki napisane są liczby od 7 do 15. Zadaniem dziecka jest rzucanie dwiema kostkami, dodawanie wyrzuconych oczek i odkrywanie odpowiednich części kartki. Po każdym rzucie może próbować zgadnąć, jaki symbol ukrywa się pod kartką. Kiedy zagadka zostanie rozwiązana, dziecko porównuje wygląd obu flag.

- Słuchanie hymnu Unii Europejskiej –*Ody do radości*;

Hymn Unii Europejskiej” – r. zaprasza dziecko do słuchania utworu: *Tak jak Polska ma swój hymn narodowy, tak też kraje członkowskie Unii Europejskiej mają wspólny hymn. W każdym kraju ma on jednak swój tekst, napisany w języku tego kraju. Posłuchamy dzisiaj hymnu Unii Europejskiej po polsku. Zastanów się, dlaczego ten utwór nazywa się Oda do radości.*

- **Praca z KP4.15a** – rysowanie flagi UE po śladzie, zapisywanie cyframi liczby flag, porównywanie flag;
- **Praca z KP4.15b** – liczenie przedmiotów widocznych na ilustracji, zapisywanie działań, dodawanie;